

12246

T. C.
SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
FİZİK ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**NÜKLEER MADDENİN
YÜKSEK SICAKLIKLARDAKİ TRANSPORT ÖZELLİKLERİ**

Danışman :
Yrd. Doç. Dr. Rıza OĞUL

Asistan İLİK

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ EGİTİM FAKÜLTESİ
FEN BİLİMLERİ EGİTİMİ BÖLÜMÜ

KONYA — 1990

T. C.
Yükseköğretim Kurulu

TEŞEKKÜR

Bu çalışmamda bana her yönden destek olan, tüm maddi ve manevi yardımlarını esirgemeyen sayın Hocam Yrd. Doç.Dr. Rıza OĞUL 'a teşekkür eder saygılarımı sunarım.

İÇİNDEKİLER

ÖZET

BÖLÜM 1. GENEL GİRİŞ	1
BÖLÜM 2. BOLTZMAN KINETİK DENKLEMİ	4
2.1. Giriş	4
2.2. Faz uzayı ve Liouville denklemi	4
2.3. BBGKY Hiyerarşisi	10
2.4. Boltzman Kinetik denkleminin Çıkarılışı	13
BÖLÜM 3. BOLTZMAN DENKLEMİNİN ÇÖZÜMÜ	20
3.1. Giriş	20
3.2. Boltzman Denkleminin Çözümü ve Chapman – Enskog Yaklaşımı	24
BÖLÜM 4. NÜKLEER MADDENİN TRANSPORT KATSAYILARININ HESAPLANMASI	30
4.1. İşi iletkenlik Katsayısının Hesaplanması	30
4.2. Viskozluk Katsayısının Hesaplanması	40
BÖLÜM 5. SONUÇLAR VE TARTIŞMA	44
KAYNAKLAR	47

ABSTRACT

In this study, we have discussed the kinetic theory of dilute gases which may be used for many body problems such as nuclear matter and liquid He. We also derived Liouville equation in the phase space and Boltzmann equation which is valid in the dilute gas limit. Using the Boltzmann equation, we calculated transport coefficients of nuclear matter.

After the general introduction in chapter 2, we introduced the derivation of the Boltzmann equation in chapter 3. In the same chapter, we also discussed the relation between BBGKY hierarchy and Liouville equation. In chapter 4, we solved the Boltzmann equation with respect to Chapman Enskog approach. In chapter 5, we calculated transport coefficients of nuclear matter such as heat conductivity and viscosity at high temperatures. Finally, we introduced the results and discussions in chapter 6.

1.ÖZET

Bu tezde atom ve çekirdek fiziği çalışmalarında kullanılan ve çok parçacıklı sistemlere uygulanan Boltzmann kinetik denklemi türetildi. Kinetik denklemler, genelde N parçacıklı sistemlerin çarpışmasız ve çarpışmalı durumunun zaman içindeki gelişimini anlatırlar. Elde ettiğimiz kinetik denklemi Chapman Enskog yaklaşımını kullanarak çözdük ve bu çözümü kullanarak transport katsayılarının nasıl hesaplandığını açıkladık ve sayısal sonuçları elde ettik.

Birinci bölümde sunduğumuz genel girişten sonra, ikinci bölümde faz uzayında Liouville denkleminin türerilişini sunduk ve indirgenmiş dağılım fonksiyonlarını BBGKY (Bogoliubov,Born,Green,Kirkwood,Yvon) hiyerarşisi cinsinden açıkladık. Aynı bölümde seyrek gazlar için sadece ikili çarpışmaları gözönüne aldık. Başka bir deyimle üç, dört,n - cisim çarpışmalarını ihmal ettik. Böylece bir kinetik denklem olan Boltzmann denklemini türettik.

Üçüncü bölümde boltzmann denkleminin çözümünü tartıştıktan sonra, dördüncü bölümde, bu çözümü kullanarak ısı iletkenliği ve viskozluk katsayılarının nasıl hesaplandığını gösterdik. Nükleer maddenin viskozluk ve ısı iletkenlik katsayılarını sayısal olarak hesapladık ve sonuçları tartıştık.

BÖLÜM.1.

GENEL GİRİŞ

Nükleer madde birçok parçacıkından (proton ve nötronlar)oluştuğu için karmaşık bir sistemdir. Bu tür çok parçacıklı sistemlerin fiziksel makroskopik özelliklerinin belirlenmesi için kullanılan istatistik modelleri iyi sonuç vermektedir. Nükleer maddenin özellikleri iki türüdür.

a) Dengedeki Özellikleri

b) Dengede olmayan durumdaki Özellikleri

Çekirdek maddesi ve onun yüksek enerji, yüksek yoğunluktaki davranışları ağır iyon hızlandırıcılarında yapılan ağır çekirdek çarpışmaları ile incelenir. Yüksek enerjide ağır iyon çarpışmaları sırasında iki ağır atom çekirdeği çarpıştığı zaman, bir çok parçacık sistemi oluşturur. Bu sistemin fiziksel özelliklerini incelemek için çeşitli modeller geliştirilmiştir. Bu modellere göre yapılan teorik çalışmalar deneySEL sonuçlarla karşılaştırılarak, modellerin ne derece tutarlı olduğu belirlenir. Çekirdek maddesinin makroskopik özellikleri de ideal gazlarda ya da sıvılarda olduğu gibi iki gruba ayrılır. Birincisi basınc p , yoğunluk n ve sıcaklık T arasında kesin bir bağıntı veren bir durum denklemini içine alan dengedeki özelliklerdir.

Durum denklemi genel bir makroskopik özelliği ideal gazlarda olduğu gibi parçacıklar arasında etkileşme olmadığı durumlardaki $P = nkT$ veya parçacıklar arasında etkileşmeleri içine alan sıvıların hal denklemi Van Der Waals $(P+a.n^2).(1-bn)= nkT$ denklemi ile verilir. Burada a uzun menzildeki çekici kuvvet, b de itici sertkor terimleridir. a artarken P azalır ve b 'deki bir artış P 'yi artırır. b 'nin anlamı parçacıkların bir hacmi yada parçacıklar arasında kısa menzilli itici kuvvetlerin var olduğunu göstermektedir. İkincisi, dengede olmayan durumlardaki özelliklerdir. Buna örnek, ısı iletkenliği ve viskozluk gibi makroskopik özelliklerin yoğunluk n , sıcaklık T 'ye nasıl bağlı olduğunu göstermektedir. Biz, bu tezin üçüncü bölümünde nükleer maddenin yüksek sıcaklıklardaki bu özelliklerini belirlemeye çalıştık.

Yüksek enerji deyimini kullanırken ne demek istedigimizi aşağıdaki sınıflandırma ile açıklayabiliriz. Parçacık başına düşen enerji 0-30 MeV arasında ise çarpışmalar alçak enerji, ağır iyon çarpışmaları diye adlandırılır. Bu bölgede Nükleon - Nükleon çarpışmaları, işgal edilmiş alt enerji düzeylerinde Pauli ilkesi gereğince yasaklanır. Nükleonlar bu bölgede çok uzun ortalama serbest yola sahip oldukları için, zamana bağlı bir ortalama

alan (Mean - Field) içinde hareket ederler. Bu durumda sistemin dinamigi ZBHF (Zamana Bağlı Hartre Fock) yaklaşımı [1-3] ile tanımlanır. 30-100 MeV bölgesindeki çarpışmalar, orta enerji ağır iyon çarpışmaları olarak adlandırılır. Bu bölgede hem ortalama alan hem de iki cisim çarpışmaları gözönüne alınmalıdır [4-5] 100-1000 MeV arasındaki çarpışmalar da rölativistik ağır iyon çarpışmaları [6] olarak adlandırılır. Bu bölgede nükleonlar yüksek hız sahip oldukları için Pauli ilkesi ve ortalama alan etkileri önemini kaybeder.

BÖLÜM.2.**BOLTZMANN KİNETİK DENKLEMİ****2.1. Giriş**

Boltzmann denklemini türetmeden önce faz uzayı ele alınacak ve bu faz uzayı dağılım fonksiyonunun gerçeklemek zorunda olduğu Liouville hareket denklemi türetilicektir. Sonra Bogoliubov, Born, Gren, Kirkwood, Yvon (BBGKY) hiyerarsisi türetilicektir. Bu hiyerarşî yardımî ile n parçacık dağılım fonksiyonu diğer ($N-n$) parçacıkların fiziksel fonksiyonu cinsinden ifade edilecektir. Bu denklem, uygulamalar açısından pek kullanışlı olmadığından gazlardaki dağılım fonksiyonu için fiziksel bir anlam ifade eden Boltzmann denklemi türetilicektir. Bu denklem, gazların temel kinetik teorisinin esas denklemidir.

2.2. FAZ UZAYI VE LIOUVILLE DENKLEMİ

N parçacıktan oluşan bir sistemi gözönüne alalım. Bu N parçacıklı sistemin klasik dinamigi, $3N$ momentum bileşenleri, $P_1, P_2, P_3, \dots, P_{3N}$ ve $3N$ uzay koordinatları $q_1, q_2, q_3, \dots, q_{3N}$ ile belirlenir. Koordinatları $q_1, q_2, \dots, q_{3N}, P_1, P_2, \dots, P_{3N}$ olan $6N$ boyutlu uzayı oluşturabiliriz. Bu uzaya faz uzayı denir. Bu faz uzayındaki bir nokta, N parçacıklı sistemin mikroskopik dinamik durumunu belirler. Zaman ilerledikçe bu faz noktasının uzay

îçerisindeki hareketi, sistemin hareket denklemi ile belirlenir. gerçekte makroskopik bir sistemin $6N$ koordinatı aynı anda ayrı ayrı belirlenemez. Ancak sistemin enerji, hacim, hız v.b gibi birçok makroskopik mekanik özellikleri bilinir. Açıkçası, faz uzayında, sistem hakkında bildeniz öznel değişkenlere uygun olan çok sayıda nokta vardır. Bu faz uzayı noktalarının bir seti, istatistik bir topluluk oluşturur. Bu topluluktaki sistemlerin sayısı sonsuza yaklaşır ve sistemimizi temsil eden faz noktaları çok yoğun hale gelir. Bu durumda bizim dq_1, dq_2, \dots, dp_N hacmini kapsayan faz noktaları yoğunluğu ya da dağılım fonksiyonunu tanımlamamız gereklidir. Faz uzayı dağılım fonksiyonunu $f_N(q_1, q_2, q_{3N}, \dots, p_{3N}, t)$ ya da kısaca uygun bir şekilde $f_N(p, q, t)$ ile göstereceğiz. Genellikle bu kısaltılmış notasyonu kullanacağız. Benzer şekilde dq_1, dq_2, \dots, dp_N 'i de $dp dq$ ile göstereceğiz. $f_N(p, q, t)$ faz uzayı dağılım fonksiyonu

$$\int f_N(p, q, t) dp dq = 1 \quad (2.1)$$

şeklinde normalize edilebilir.

Herhangi bir keyfi V hacmindeki faz noktalarının sayısı

$$n=N \int_V f_N(p, q, t) dp dq \quad (2.2)$$

ile bulunur. Burada q ve p topluluktaki sistemin belirlenmesi için gerekli olan bütün uzay ve momentum koordinatlarını gösterir. V hacmi içindeki faz noktaları sayısının değişimi:

$$\frac{dn}{dt} = N \int_V \frac{\partial f_N}{\partial t} dp dq \quad (2.3)$$

Faz noktalarının akış oranı $N f_N \vec{U}$ olur. Burada \vec{U} sadece $3N$ boyutlu ($\dot{q}_1, \dot{q}_2, \dots, \dot{q}_{3N}$) vektörü değildir. Fakat $6N$ boyutlu ($\dot{q}_1, \dots, \dot{p}_1, \dots, \dot{p}_{3N}$) vektördür. Uzaysal koordinatlar ve momentum lar faz uzayında eşit rol oynarlar. Faz noktaları akış oranının yüzey üzerinden integralini alırsak;

$$\frac{dn}{dt} = -N \int_S f_N \vec{U} \cdot \vec{ds} \quad (2.4)$$

elde edilir. Buradaki negatif işaretin faz noktalarının dışarıya doğru akışının $\frac{dn}{dt}$ için negatif bir değer alacağını gösterir. Çünkü $\vec{U} \cdot \vec{ds}$ skaler çarpımı, \vec{U} vektörü V

den dışarıya doğru yönelirse pozitif, \vec{U} vektörü içeriye doğru yönelirse negatiftir. Yüzey integrali, Gauss teoremi kullanılarak bir hacim integraline dönüştürülebilir.

$$\frac{dn}{dt} = -N \int_V \vec{\nabla} \cdot (\vec{f}_N \vec{U}) dp dq \quad (2.5)$$

faz noktalarının korunumu için denklem (2.5)'den denklem (2.3) ü çikardığımızda bu denklemin herhangi bir V için geçerli olduğu görülür.

$$+ \frac{df_N}{dt} + \vec{\nabla} \cdot (\vec{f}_N \vec{U}) = 0 \quad (2.6)$$

Görüleceği gibi faz uzayı ile ilgili olduğumuz için

$$\vec{U} = (\dot{q}_1, \dots, \dot{q}_{3N}, \dot{p}_1, \dots, \dot{p}_{3N})$$

ve

$$\begin{aligned} \nabla \cdot (\vec{f}_N \vec{U}) &= \sum_{j=1}^{3N} \frac{\partial}{\partial q_j} (f_N \dot{q}_j) + \sum_{j=1}^{3N} \frac{\partial}{\partial p_j} (f_N \dot{p}_j) \\ &= \sum_{j=1}^{3N} \left\{ \frac{\partial f_N}{\partial q_j} \dot{q}_j + \frac{\partial f_N}{\partial p_j} \dot{p}_j \right\} + \left\{ \frac{\partial \dot{q}_j}{\partial q_j} + \frac{\partial \dot{p}_j}{\partial p_j} \right\} f_N \end{aligned} \quad (2.7)$$

yazabiliriz. Bu eşitlikte $\frac{dq_j}{dt} + \frac{dp_j}{dp_j}$ toplamlarının sıfır olduğu gösterilebilir. Böylece denklem (2.6):

$$\frac{\partial f_N}{\partial t} + \sum_{j=1}^{3N} \frac{\partial f_N}{\partial q_j} \dot{q}_j + \sum_{j=1}^{3N} \frac{\partial f_N}{\partial p_j} \dot{p}_j = 0 \quad (2.8)$$

halini alır. Hamilton'un hareket denklemi kullanılarak,

$$\dot{p}_j = - \frac{\partial H}{\partial q_j} \quad \text{ve} \quad \dot{q}_j = + \frac{\partial H}{\partial p_j} \quad (2.9)$$

bulunur ve bulunan bu eşitlikleri denklem (2.8) de yerine koyarsak denklem (2.8)

$$\frac{\partial f_N}{\partial t} + \sum_{j=1}^{3N} \left\{ \frac{\partial H}{\partial p_j} \frac{\partial f_N}{\partial q_j} - \frac{\partial H}{\partial q_j} \frac{\partial f_N}{\partial p_j} \right\} = 0 \quad (2.10)$$

halini alır.

Poisson parantezi denklem (2.10) 'da yazıldığı gibidir ve $\{f_N, H\}$ ile gösterilebilir.

$$\frac{\partial f_N}{\partial t} + \{f_N, H\} = 0 \quad (2.11)$$

Bu istatistik mekanığın temel denklemi olan Liouville denklemidir. Gerçekte, Liouville denkleminin N boyutlu sistemin $6N$ Hamilton hareket denklemlerine eşdeğer olduğu gösterilebilir.

Kartezyen koordinatlarda Liouville denklemi,

$$\frac{\partial f_N}{\partial t} + \sum_{j=1}^N \frac{p_j}{m_j} \cdot \nabla_{r_j} f_N + \sum_{j=1}^N F_j \nabla_{p_j} f_N = 0 \quad (2.12)$$

şeklindedir [7].

Bu denklemde ∇_{r_j}, f_N deki uzaysal değişkenlere, ∇_{p_j} ise f_N deki momentum değişkenlerine göre gradyenti belirler. F_j , j 'inci parçacığın toplam kuvvetidir. Burada Liouville denklemi şöyle yazılır.

$$i \frac{\partial f_N}{\partial t} = L f_N \quad (2.13)$$

Burada L Liouville operatörüdür.

$$L = -i \left\{ \sum_{j=1}^N \frac{p_j}{m_j} \cdot \nabla_{r_j} + \sum_{j=1}^N F_j \cdot \nabla_{p_j} \right\} \quad (2.14)$$

Liouville operatörü, Liouville denklemi Schrödinger denklemi formuna getirilerek tanımlanır. Denklem (2.13)'ün çözümü;

$$f_N(p, r, t) = e^{-iLt} \cdot f_N(p, r, 0)$$

şeklindedir ve f_N zamanla düzgün bir şekilde e^{-iLt} ile değişmektedir. Bu operatör sistemin zamanla değişim operatörü olarak adlandırılır.

2.3 BBBKY HİYERARŞİSİ

N parçacıklı sistemin dağılım fonksiyonunu faz uzayında $f_N(p, q, t)$ şeklinde tanımlamıştık. Fiziksel bir gözlemebilire karşılık gelen $\Omega(p, q, t)$ değişkeninin ortalamama değerini

$$\langle \Omega(t) \rangle = \int \Omega(p, q, t) f_N(p, q, t) dp dq \quad (2.15)$$

eşitliğinden hesaplayabiliriz.

Bu durumda bu Ω değişkeni koordinatların ve momentumlarının bir fonksiyonu olur. Buna bir örnek olarak parçacıklar arasındaki toplam potansiyeli aşağıdaki gibi yazabiliriz.

$$\langle U \rangle = \sum_{i,j} \int \dots \int u(r_1, r_2) f_N(r_1, \dots, p_N, t) dr_1 \dots dp_N \quad (2.16)$$

İşlemleri daha açık hale getirmek için aşağıdaki gibi bir indirgenmiş dağılım fonksiyonu tanımlayalım.

$$f_N^{(n)}(r_1, \dots, r_n, p_1, \dots, p_n, t) =$$

$$\frac{N!}{(N-n)!} \int \dots \int f_N(r_1, \dots, p_N, t) dr_{n+1} \dots dr_N dp_{n+1} \dots dp_N \quad (2.17)$$

Bu fonksiyonu daha basit olarak $f^{(n)}(r^n, p^n, t)$ şeklinde de gösterebiliriz. Bize tek parçacık ve iki parçacık dağılım fonksiyonları $f^{(1)}, f^{(2)}$ gerekli olduğu için $f^{(1)}, f^{(2)}$ yi içine alan bir eşitlik türetmek istiyoruz. Bunun için Liouville denkleminde görülen \vec{F}_i , kuvveti yerine, diğer bütün parçacıkların j inci parçacığa etkidiği toplam kuvveti $\sum \vec{F}_{ij}$, ve dış kuvvetleride $\vec{F}_{\text{ext},j}$ ile gösterelim. Daha sonra $N!/(N-n)!$ ile çarpar geriye kalan $(n+1), (n+2), \dots, N$ parçacıklarının koordinatları ve momentumları üzerinden integral alırsak,

$$\frac{\partial f^{(n)}}{\partial t} + \sum_{j=1}^n \frac{p_j}{m_j} \cdot \nabla_{r_j} \cdot f^{(n)} + \sum_{j=1}^n F_{\text{ext},j} \cdot \nabla_{p_j} f^{(n)} + \frac{N!}{(N-n)!} \sum_{i,j=1}^N \int \dots \int F_{ij} \nabla_{p_j} \cdot f dr_{n+1} \dots dr_N dp_{n+1} \dots dp_N = 0 \quad (2.18)$$

denklemi elde edilir. Bu denklemin son terimini aşağıdaki gibi iki parçaya ayrılabilir [7].

$$\sum_{i,j=1}^n F_{ij} \cdot \nabla_{p_j} \cdot f^{(n)}$$

$$+ \frac{N!}{(N-n)!} \sum_{j=1}^n \sum_{j=n+1}^N \int \dots \int F_{ij} \cdot \nabla_{p_j} f dr_{n+1} \dots dr_N dp_{n+1} \dots dp_N$$

ikinci terim:

$$\sum_{j=1}^n \int \int F_{j,n+1} \cdot \nabla_{p_j} f^{(n+1)} dr_{n+1} dp_{n+1}$$

şeklinde yazılabilir.

Bütün bunları (2.18) denkleminde yerine koyarak BBGKY hiyerarşisi olarak adlandırılan n parçacık dağılım fonksiyonu için aşağıdaki kinetik denklem elde edilir.

$$\begin{aligned} \frac{\partial f^{(n)}}{\partial t} + \sum_{j=1}^n \frac{p_j}{m_j} \cdot \nabla_{r_j} f^{(n)} + \sum_{j=1}^n F_{i,j,p_j} \cdot \nabla_{p_j} f^{(n)} \\ + \sum_{i,j=1}^n F_{i,j} \cdot \nabla_{p_j} f^{(n)} + \sum_{j=1}^n \int \int F_{j,n+1} \cdot \nabla_{p_j} f^{(n+1)} dr_{n+1} dp_{n+1} = 0 \end{aligned} \quad (2.19)$$

Bu denklem zamana bağlı bir denklemdir ve buradan $1, 2, \dots, n$ parçacık dağılım fonksiyonları tam bir şekilde türetilebilir. Eşitlikten de görüleceği gibi bu denklem yoğunluktan bağımsızdır.

2.4. BOLTZMANN KİNETİK DENKLEMİNİN ÇIKARILISI

Bu bölümde f_s için Boltzmann denklemi türetilicektir. Bunu yaparken gazların yeterince seyrek olduğunu ve sadece iki cisim çarpışmaları göz önünde bulundurulacaktır. Yani üç cisim ve daha yukarı dereceden olan çarpışmalar ihmali edilecektir. (\vec{r}, \vec{v}_s) noktasındaki, $d\vec{r} d\vec{v}_s$ hacim elemanındaki moleküllerin sayısı $f_s d\vec{r} d\vec{v}_s$ dir. Çarpışmasız limitte t anında (\vec{r}, \vec{v}_s) noktasındaki moleküller sistemin hareket denklemine göre hareket ederler ve $(\vec{r} + \vec{v}_s dt, \vec{v}_s + (\frac{1}{m_s}) \vec{X}_s dt)$ noktasına ($t+dt$) zamanında ulaşırlar. \vec{X}_s , niceliği moleküllere etki eden bir dış kuvvetdir. Harekete başlayan bütün moleküller çarpışma olmadığı müddetçe başlangıçtaki durumlarını korurlar. Bu durumda:

$$f_s(\vec{r}, \vec{v}_s, t) = f_s(\vec{r} + \vec{v}_s dt, \vec{v}_s + \frac{\vec{X}_s}{m_s} dt, t+dt) \quad (2.20)$$

(Çarpışmasız limitte) olmalıdır.

Eğer çarpışmalar olursa, t anında (\vec{r}, \vec{v}_s) noktasından harekete başlayan bütün moleküller $(\vec{r} + \vec{v}_s dt, \vec{v}_s + \frac{\vec{X}_s}{m_s} dt)$ noktasına ($t+dt$) zamanında ulaşamazlar. Bazi moleküller çarpışmalardan dolayı bu grubu terk ederler. Aynı zamanda başka moleküller de bu gruba katılabilirler. Hızla-

ri \vec{v}_j den $\vec{v}_j + d\vec{v}_j$ ye ve konumları da \vec{r} den $\vec{r} + d\vec{r}$ ye geçen yani gurubu terk eden moleküllerin sayısı $\Gamma_{j,i}(-) d\vec{r} d\vec{v}_j dt$, benzer şekilde t anında (\vec{r}, \vec{v}_j) başlangıç noktasındaki gruba katılan moleküllerin sayısı $\Gamma_{j,i}(+) d\vec{r} d\vec{v}_j dt$ olsun.

Denklem (2.20)'ye kayıp ve kazanç terimlerini eklersek:

$$\begin{aligned} & f_j(\vec{r} + \vec{v}_j dt, \vec{v}_j + m_j^{-1} \vec{x}_j dt, t + dt) \\ & = f_j(\vec{r}, \vec{v}_j, t) d\vec{r} d\vec{v}_j + \sum_i (\Gamma_{j,i}(+) - \Gamma_{j,i}(-)) d\vec{r} d\vec{v}_j dt \quad (2.21) \end{aligned}$$

Eğer eşitliğin sol tarafını açarsak;

$$\frac{\partial f_j}{\partial t} + \vec{v}_j \cdot \nabla_r f_j + \frac{\vec{x}_j}{m_j} \cdot \nabla_{v_j} f_j = \sum_i (\Gamma_{j,i}(+) - \Gamma_{j,i}(-)) \quad (2.22)$$

denklemının sol tarafı çarpısmasız moleküllerin hareketinden doğan f_j deki zaman ve koordinata bağlı değişimeleri temsil eder. Buna aki terimi denir. Sağ taraf ise çarpışmalardan dolayı f_j deki değişimeleri temsil eder. Bu denklem Liouville denklemine şekil olarak çok benzemektedir.

Şimdi $\Gamma^{(-)}$ ve $\Gamma^{(+)}$ çarpışma terimlerini çıkaralım. r noktasında hızları \vec{v}_j olan j- tipi bir molekülü gözönüne

alalım. Bu moleküllerin bir i molekülü ile dt zaman aralığında ve bir db parametresi ile çarpışma ihtimali aşağıdaki gibi verilir. i molekülünün j molekülüne göre hızı,

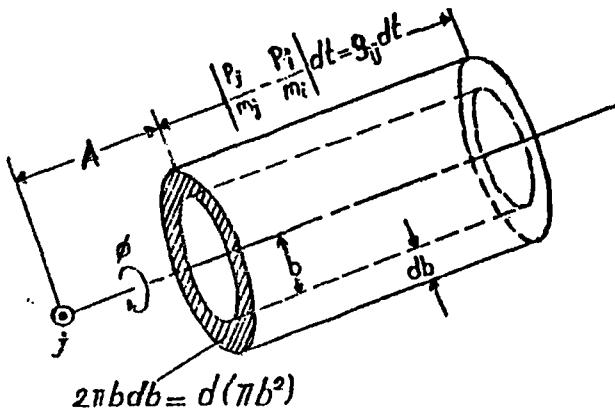
$$\vec{g}_{i,j} = (\vec{v}_i - \vec{v}_j)$$

bağlı hızı ile verilir. Eğer A moleküller arası potansiyel menzili ise herhangi bir i molekülü dt zaman aralığında sabitleştirilen j molekülü ile çarpışacaktır. (Bak. Şekil 2-1). Bu silindir tabakası içinde kalan i molekülerinin mümkün sayısı;

$$2\pi f_i(\vec{r}, \vec{v}_i, t) g_{i,j} b db dt$$

Burada $g_{i,j} = |\vec{g}_{i,j}|$ dir. Bu sabitleştirilen j molekülü ile yapılan toplam çarpışma sayısı:

$$2\pi dt \int_b^{\infty} \int_v f_i(\vec{r}, \vec{v}_i, t) g_{i,j} b db dV_j$$

Sekil 2.1: j tipi bir molekül ile i tipi moleküllerin çarpışması A uzaklığı potansiyel etkileşmenin başladığı moleküller arası uzaklık.

ve \vec{r} etrafında $d\vec{r}$ hacim elemanında bulunan, \vec{v}_j ile $\vec{v}_i + d\vec{v}_i$ hızlarına sahip olan j- tipi moleküllerin mümkün sayısı:

$$f_j(\vec{r}, \vec{v}_j, t) d\vec{r} d\vec{v}_j \text{ ile verilir.}$$

Böylece kayıp terimi:

$$\Gamma^{(-)}_{j,i} d\vec{r} d\vec{v}_j dt = 2\pi d\vec{r} d\vec{v}_j dt \iint f_j(\vec{r}, \vec{v}_j, t) f_i(\vec{r}, \vec{v}_i, t) g_{ij} b db d\vec{v}_i$$

şeklini alır. Gerekli kısaltmalar yapılarak sade bir şekilde;

$$\Gamma^{(-)}_{j,i} = 2\pi \int \int f_j f_i g_{ij} b db d\vec{v}_i \quad (2.23)$$

eşitliği elde edilir.

Sabitlenştirilmiş J molekülü civarındaki i moleküllerinin ortalama sayısının f_1 ve f_2 nin çarpımları ile verildiğini, yani bunların konumları ile hızlarının birbirinden bağımsız olduğunu varsayıyalım. Moleküler kargasa yaklaşımı ya da Stosszahlansatz olarak bilinen bu yaklaşım tamamıyla doğru olmayıp türetilmesinde belli bir eksiklik vardır.

Denklem (2.23) Ün türetilmesinde kullandığımız ayını ifadeleri sisteme katılan moleküller için de uygulayabiliriz. (Yani saçıcı parçacıkların $(\vec{r} + \vec{v}_2 dt, \vec{v}_2 + (1/m_2) \vec{X}_2 dt)$ noktasında bulunduğu çarpışmalar.) Direk olarak kazanç terimini yazarsak:

$$\Gamma^{(+)}_{1,2} d\vec{r} d\vec{v}_2 dt = 2\pi d\vec{r} d\vec{v}_2 dt \int \int f_1(\vec{r}, \vec{v}_1, t) f_2(\vec{r}, \vec{v}_2, t) g'_{1,2} b' db' d\vec{v}_1$$

(2.24)

elde edilir.

Burada sistemden ayrılan moleküller ifade etmek için üssüz terimler kullanılmıştır. Bunlar hareketin çarpışma denkleminin çözümü yolu ile b, \vec{v}_1 ve \vec{v}_2 den hesaplanabilir. Liouville teoremi:

$$d\vec{r} d\vec{v}_1 d\vec{v}_2 g_{1,2} dt b db = d\vec{r} d\vec{v}'_1 d\vec{v}'_2 g'_{1,2} dt b' db'$$

(2.25)

şeklindedir.

Bunu kullanarak denklem (2.24) ü denklem (2.26) ve (2.27) deki gibi yazabiliriz.

$$\Gamma^{(+)}_{s,s} = 2\pi \int \int f_s(\vec{r}, \vec{v}_s, t) f_s'(\vec{r}, \vec{v}'_s, t) g_{s,s} b d\omega d\vec{v}_s \quad (2.26)$$

$$= 2\pi \int \int f'_s f'_s g_{s,s} b d\omega d\vec{v}_s \quad (2.27)$$

f_s ve f'_s üzerindeki üsler bu fonksiyonların hız ifadele-rinin ilk olduğunu belirtmektedir.

Denklem (2.23) ve (2.27) nin denklem (2.22) de yerine yazılması ile Boltzmann denklemi elde edilir.

$$\frac{\partial f_s}{\partial t} + \vec{v}_s \cdot \nabla_r f_s + \frac{1}{m_s} \vec{X}_s \cdot \nabla_{v_s} f_s \\ = 2\pi \sum_i \int_b \int \{ f'_s f'_s - f_s f_s \} g_{s,s} b d\omega d\vec{v}_s \quad (2.28)$$

Boltzmann denklemi, f_s denkleminin integre dife-renciyelidir. Biz gazın herbir bileşeni için böyle bir denklem sahibiz. Hareket denklemi, dolayısıyle moleküller arası potansiyel, sağ taraftaki integralin içindeki ifa-dedir. f_s' ve f_s' fonksiyonları \vec{v}_s' ve \vec{v}_s çarpışma sonrası hızlarına bağlıdır. Bunlar da çarpışma öncesi hızlar olan

v_1 ve v_3 ye bağlıdır. v_1 ve v_3 ler çarpışmada etkili olan hareket denkleminden çıkarılabilir. Çözüm için sağ taraf b ve v_1 üzerinden bir kere integre edilecektir. Solda \vec{r}, \vec{v} , ve t değişkenleri vardır. O zaman sol tarafta tamamen \vec{r}, \vec{v} , ve t ye bağlı bulunmaktadır.

BÖLÜM 3

BOLTZMANN DENKLEMİNİN ÇÖZÜMÜ

3.1. GİRİŞ

Bir önceki bölümde türetilen Boltzmann denklemi seyrek gazlar için geçerlidir. Daha doğrusu nükleonların dalga boyu sistemin (çekirdeğin) boyutlarından çok küçük olduğu durumda Boltzmann denklemi çok kullanışlıdır. Parçacıklar (r_1, p_1) kanonik koordinatları ile tanımlanır. Faz uzayında bir $f_N(r_1, r_2, \dots, r_N, p_1, p_2, \dots, p_N, t)$ N-parçacık dalga fonksiyonuyla sistemin zamanla değişimini inceleyenir. $f_N dr_1 \dots dr_N dp_1 \dots dp_N$ büyülüğu sistemin herhangi bir t anında faz uzayındaki (r_1, \dots, p_N) noktası etrafındaki $dr_1 \dots dp_N$ durumunda bulunma ihtimali olarak verilir. f_N dağılım fonksiyonunun zamana bağlı davranışını Liouville denklemi ile ifade edilir. Boltzmann denklemi türetilirken aşağıdaki varsayımlar yapılmıştır.

1. Parçacıklar nokta parçacıklar olarak ele alınıp çarpışmalar arasında geçen sürenin çarpışma süresinden çok büyük olduğu göz önüne alınmıştır.
2. Sadece iki cisim çarpışmaları göz önüne alınmıştır.
3. Boltzmann'ın moleküller kargaşa kabulu: iki parçacık çarpışırken her defasında birbiriyle bağlantısız

olarak bir araya gelirler. Çarpışmadan sonra kuvvetli bir şekilde bağlantılıdır. Bu kabullerden sonra Boltzmann denklemini yazmadan önce denklemdeki çarpışma terimi $(\partial f / \partial t)_{\text{carp}}$, hakkında kısa bir bilgi verelim. Faz uzayındaki (r, v_s) noktasındaki bir $dr \cdot dv_s$ hacim elemanındaki j - parçacıklarının sayısı $f_s \cdot dr \cdot dv_s$ ile verilir. Çarpışma olmasaydı bu parçacıklar, dt süresi içinde $(r+v_s dt, v_s + adt)$ noktasına varacaktı. Bu durumda $f_s(r, v_s, t) = f_s(r+v_s dt, v_s + a \cdot t, t+dt)$ olacaktı, yani $(\partial f / \partial t)_{\text{carp}} = 0$ olacaktı. Aslında parçacıklar arasında çarpışma olduğu için $(\partial f / \partial t)_{\text{carp}} \neq 0$ bağıntısı geçerlidir. Bu durumda Boltzmann denklemi aşağıdaki gibi yazılır [8,9,10,11].

$$\left(\frac{\partial}{\partial t} + \vec{v} \cdot \frac{\partial}{\partial r} + \vec{a} \cdot \frac{\partial}{\partial v} \right) \cdot f(\vec{r}, \vec{v}, t) = (\frac{\partial f}{\partial t})_{\text{carp}} \quad (3.1)$$

$$(\frac{\partial f}{\partial t})_{\text{carp}} = \iiint d^3v_1 \cdot d^3v' \cdot d^3v'_1 \cdot w(\vec{v}, \vec{v}_1 | \vec{v}', \vec{v}'_1) \{ f' f'_1 - f f'_1 \}$$

Burada w çarpışma ihtimalidir ve diferansiyel çarpışma tesir kesiti ile doğru orantılıdır. Aynı zamanda w , çarpişan parçacıkların çarpışmadan önceki ve sonraki momentumlarına bağlıdır. \vec{r} parçacıkların koordinatlarını \vec{v} hızını ve \vec{a} da ivmesini gösterir ve dış potansiyelle aşağıdaki bağıntıyı sağlar.

$$M \cdot \vec{a} = - \frac{\partial}{\partial r} U(\vec{r}, t) = \vec{F}(\vec{r}, t) \quad (3.2)$$

Böylece Boltzmann denklemi $(\partial f / \partial t)_{\text{carp.}}$, terimiyle iki -cisim dinamiğini ve $\vec{a} \cdot \frac{\partial}{\partial v} f$ terimiyle de tek-cisim dinamiğini içine alır. Boltzmann denklemini aşağıdaki gibi de yazabiliriz.

$$\frac{\partial f(r, v, t)}{\partial t} = -v \cdot \frac{\partial f(r, v, t)}{\partial r} - a \cdot \frac{\partial f(r, v, t)}{\partial v} + \left(\frac{\partial f(r, v, t)}{\partial t} \right)_{\text{carp.}} \quad (3.3)$$

Bu denklem $d^3r \cdot d^3v$ hacim elemanındaki $f(r, v, t) d^3r \cdot d^3v$ parçacık sayısının zamanla çarpışma ve aki nedeniyle değişimini açıklar. Burada aki:

$$S = -v \cdot \frac{\partial f}{\partial r} - a \cdot \frac{\partial f}{\partial v} \quad (3.4)$$

şeklinde tanımlanır ve f 'nin faz uzayındaki yerel değişimi açıklar. Aynı zamanda kütle, momentum ve kinetik enerji korunumunun sonucu olarak

$\Psi(v)=1$, \vec{v} , $(\frac{1}{2})v^2$ büyüklükleri

$$\int d^3v \Psi(v) \left(\frac{\partial f}{\partial t} \right)_{\text{carp.}} = 0 \quad (3.5)$$

Bağıntısını sağlar. Burada n parçacık sayısı yoğunluğunu olmak üzere,

$$\bar{\Psi}(r, t) = \frac{\int d^3v \bar{\psi} f}{\int d^3v f} = \frac{1}{n} \int d^3v \psi f \quad (3.6)$$

tanımı yapılarsa Boltzmann denklemi kullanılarak aşağıda ki korunum denklemleri elde edilir:

$$\frac{\partial p}{\partial t} + \frac{\partial}{\partial x_\alpha} (p u_\alpha) = 0$$

$$p \left(\frac{\partial u_i}{\partial t} + u_\alpha \frac{\partial u_i}{\partial x_\alpha} \right) = p a_i - \sum_j \frac{P_{i,j}}{X_j}, \quad i=1,2,3$$

$$p \left[\frac{\partial}{\partial t} \left(\frac{Q}{p} \right) + \sum_i u_i \frac{\partial}{\partial x_i} \left(\frac{Q}{p} \right) \right] + \frac{\partial q_\alpha}{\partial x_\alpha} = U - \sum_j P_{i,j} D_{i,j} \quad (3.7)$$

Burada aşağıdaki gösterimler kullanılmıştır.

$$n(r, t) = \int f(r, v, t) d^3v \quad \text{Parçacık sayısı yoğunluğu}$$

$$\rho(r, t) = mn \quad \text{Kütle yoğunluğu}$$

$$U_i(r, t) = \bar{v}_i \quad \text{Ortalama hız}$$

$$U_1 = v_1 - u_1$$

Termal hız

$$Q(r, t) = (\frac{1}{2}) \rho \bar{U}^2$$

Termal enerji yoğunluğu

$$P_{1,2}(r, t) = \rho \bar{U}_1 \bar{U}_2$$

Basınç tensörü

$$q_1(r, t) = (\frac{1}{2}) \rho \bar{U}_1 \bar{U}^2$$

İş akım yoğunluğu

$$D_{1,2}(r, t) = (\frac{1}{2}) \left(\frac{\partial u_1}{\partial x_2} + \frac{\partial u_2}{\partial x_1} \right) \text{ Gerilme tensörü} \quad (3.8)$$

Yukarıdaki denklemlerdeki $P_{1,2}$ ve q_1 büyüklüklerinin hesaplanması için bu büyüklüklerin yoğunluk, ortalama hız ve sıcaklık cinsinden açıklanması gereklidir. Bunun için de $f(r, v, t)$ 'nin çözülmesi gereklidir.

3.2. BOLTZMANN DENKLEMİNİN ÇÖZÜMÜ VE CHAPMAN-ENSKOG YAKLAŞIMI

Ortalama $P_{1,2}$ ve q_1 değerlerini bulmak için f dağılım fonksiyonunun bilinmesi gerekmektedir. Dengeye olan yaklaşım iki safhada oluşur. Çarpışmalar nedeniyle başlangıçtaki herhangi bir dağılım çok hızlı bir şekilde

(ortalama serbest süre $t_{e \approx \lambda} / (\frac{kT}{m})^{1/2}$ mertebesinde)

yerel Maxwell dağılımına erişecektir. Yani Boltzmann denkleminin yerel dengedeki çözümü Maxwell dağılım fonksiyonu olacaktır.

$$f^*(\vec{r}, \vec{v}, t) = n(\vec{r}, t) \left(\frac{m}{2\pi kT} \right)^{3/2} \exp \left[-\frac{m(\vec{v} - \vec{u})^2}{2kT} \right] \quad (3.9)$$

Burada makroskopik değişkenler n, \vec{u}, T, \vec{r} ve t 'nin fonksiyonlarıdır. ikinci safhada makroskopik değişkenlerin dengede değerine doğru olan yavaş durulma (relaxation) zamanı meydana gelir. $P_{1,j}$ ve q_1 değerlerinin hesaplanması için (3.9) denklemi kullanılarak

$$P_{1,j} = \overline{p U_j U_j} = P \delta_{1,j} \quad , \quad P = nkT$$

$$q_1 = (\frac{1}{2}) \overline{p U_1 U^2} = 0 \quad , \quad Q = (3/2)P \quad (3.10)$$

Sonuçları elde edilir. Bu durumda (3.7) eşitlikleri Euler denklemlerine indirgenir.

$$\frac{\partial p}{\partial t} + \text{div}(p \vec{u}) = 0$$

$$p \frac{\partial u}{\partial t} = p a - \text{grad} p$$

$$\frac{\partial}{\partial t} (p T^{-3/2}) = 0 \quad (3.11)$$

Denge civarında Boltzmann denkleminin çözümü Chapman-Enskog [8-11] yaklaşımı ile verilir.

$$f = f^0 \cdot [1 + \phi(r, v, t)] \quad (3.12)$$

Bu eşitlik Boltzmann denklemine yerleştirilerek ve çarpışma teriminin sadece ϕ ile lineer olan terimleri alınarak lineer hale getirilmiş Boltzmann denklemi,

$$\left(\frac{\partial}{\partial t} + \vec{v} \cdot \frac{\partial}{\partial \vec{r}} + \vec{a} \cdot \frac{\partial}{\partial \vec{v}} \right) f^0 = f^0 C(\phi)$$

elde edilir.

$$C(\phi) = \iiint d^3 v_1 d^3 v' d^3 v'_1 \cdot w(v v_1 | v' v'_1) f^0_1 (\phi' + \phi'_1 - \phi - \phi_1) \quad (3.13)$$

$C(\phi)$ lineerleştirilmiş çarpışma operatörüdür. Burada f^0 denge durumundaki dağılım fonksiyonudur. (3.9) denklemi ile verilmiştir. (3.13)ün sol tarafının logaritmik türü alınarak aşağıdaki denklem elde edilir.

$$\begin{aligned} \left(\frac{\partial}{\partial t} + V_\alpha \frac{\partial}{\partial x_\alpha} + a_\alpha \frac{\partial}{\partial v_\alpha} \right) f^0 &= \frac{1}{n T^{-3/2}} \left(\frac{\partial}{\partial t} + V_\alpha \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \right) n T^{-3/2} + \frac{m (v - v_\alpha)^2}{2 k T^2} \\ \left\{ \frac{\partial T}{\partial t} + V_\alpha \frac{\partial T}{\partial x_\alpha} \right\} + \frac{m}{k T} (v - v_\alpha) \left(\frac{\partial v_\alpha}{\partial t} + V_\alpha \frac{\partial v_\alpha}{\partial x_\alpha} \right) - \frac{m a_\alpha}{k T} (v - v_\alpha) \} \cdot f^0 \end{aligned} \quad (3.14)$$

(3.11) denklemlerinden faydalılarak aşağıdaki eşitlikler elde edilir.

$$P_{\alpha\beta} = P\delta_{\alpha\beta} - 2\eta(D_{\alpha\beta} - \frac{1}{3}D_{\alpha\alpha}\delta_{\alpha\beta}) \quad (3.18)$$

$$q_\alpha = k_\alpha \frac{\partial T}{\partial x_\alpha} \quad (3.19)$$

q_α ve $P_{\alpha\beta}$ değerlerini tam olarak hesaplayabilmemiz için viskozluk katsayısı η ve ısı iletkenlik katsayısı k ayrıca hesaplanmalıdır. (3.18) denklemi Newton kanunu (3.19) denklemi Fourier kanunu olarak bilinir. Bu iki denklemin türetilisi viskozluk ve ısı iletkenlik katsayıları hesaplanırken verilecektir. Denklem (3.17) deki,

$$\frac{1}{T} \frac{\partial T}{\partial x_\alpha} U_\alpha \left(\frac{mU^2}{2kT} - \frac{5}{2} \right) \text{ ve } \frac{m}{kT} D_{\alpha\beta} (U_\alpha U_\beta - \frac{1}{3} \delta_{\alpha\beta} U^2)$$

fonksiyonları denklem (3.13) deki $c(\phi)$ lineerleştirme operatörünün de özfonksiyonlarıdır. Çünkü bu iki denklemin sol tarafları aynıdır. Bu nedenle $c(\phi)$ nin özfonksiyonları Sonine polinomları cinsinden aşağıdaki gibi yazılar [17].

$$\Psi_{r-1m} = N_{r-1m} S_{\ell+1/2}^{(r)}(u^2) u^\ell Y_{\ell m}(\theta, \phi) \quad (3.20)$$

$$P_{1,2} = P\delta_{1,2} - 2\eta(D_{1,2} - \frac{1}{3}D_{\alpha\beta}\delta_{1,2}) \quad (3.18)$$

$$q_1 = k \frac{\partial T}{\partial x_1} \quad (3.19)$$

q_1 ve $P_{1,2}$ değerlerini tam olarak hesaplayabilmemiz için viskozluk katsayısı η ve ısı iletkenlik katsayısı k ayrıca hesaplanmalıdır. (3.18) denklemi Newton kanunu (3.19) denklemi Fourier kanunu olarak bilinir. Bu iki denklemin türetilisi viskozluk ve ısı iletkenlik katsayıları hesaplanırken verilecektir. Denklem (3.17) deki,

$$\frac{1}{T} \frac{\partial T}{\partial x_\alpha} U_\alpha \left(\frac{mU^2}{2kT} - \frac{5}{2} \right) \text{ ve } \frac{m}{kT} D_{\alpha\beta} (U_\alpha U_\beta - \frac{1}{3} \delta_{\alpha\beta} U^2)$$

fonksiyonları denklem (3.13) deki $c(\phi)$ lineerleştirme operatörünün de özfonksiyonlarıdır. Çünkü bu iki denklemin sol tarafları aynıdır. Bu nedenle $c(\phi)$ nin özfonksiyonları Sonine polinomları cinsinden aşağıdaki gibi yazılar [17].

$$\Psi_{r-1,m} = N_{r-1,m} S_{\ell+1/2}^{(r)}(u^2) u^\ell Y_{\ell,m}(\theta, \phi) \quad (3.20)$$

$S_{l+1/m}$ Sonine (birleşik Laguerre) polinomları, N_{l+m} de normalizasyon katsayılarıdır. $S^m_n(x)$ aşağıdaki gibi tanımlanır [10,11].

$$S^m_n(x) = \sum_{p=0}^m (-x)^p \frac{(n+p)!}{p!(m-p)!(n+p)!} \quad (3.21)$$

Maxwell modeline göre ϕ 'nin çözümü Ψ_{1lm} ve Ψ_{0lm} in lineer kombinasyonudur. Buna göre ϕ için bir deneme fonksiyonu aşağıdaki gibi alınır:

$$\phi = \frac{1}{T} \frac{\partial T}{\partial x_M} U_M \left(-\frac{mU^2}{2kT} - \frac{5}{2} \right) C_1 + \frac{m}{kT} D_{M\gamma} (U_M U_\gamma - \frac{1}{3} \delta_{M\gamma} U^2) C_2 \quad (3.22)$$

Burada C_1 ve C_2 sabitleri ise Maxwell modeline [12] göre

$$C_1 = \frac{\int d^3U \exp\left(-\frac{m}{2kT} U^2\right) \cdot U_M U_M \left(\frac{m}{2kT} U^2 - \frac{5}{2}\right)^2}{\int d^3U \exp\left(-\frac{m}{2kT} U^2\right) U_M \left(\frac{m}{2kT} U^2 - \frac{5}{2}\right) C U_M \left(\frac{m}{2kT} U^2 - \frac{5}{2}\right)} \quad (3.23)$$

$$C_2 = \frac{\int d^3U \exp\left(-\frac{m}{2kT} U^2\right) U_M U_\gamma - \frac{1}{3} \delta_{M\gamma} U^2) (U_M U_\gamma - \frac{1}{3} \delta_{M\gamma} U^2)}{\int d^3U \exp\left(-\frac{m}{2kT} U^2\right) (U_M U_\gamma - \frac{1}{3} \delta_{M\gamma} U^2) C (U_M U_\gamma - \frac{1}{3} \delta_{M\gamma} U^2)} \quad (3.24)$$

şeklinde belirlenir.

BÖLÜM 4

TRANSPORT KATSAYILARININ HESAPLANMASI

4.1 ISI İLETKENLİK KATSAYISININ HESAPLANMASI

f^o ve ϕ nin çözümleri biliindiğine göre isi akısı aşağıdaki şekilde yazılabilir.

$$q_x = \frac{m}{2} \int d^3U U_x U^2 f^o \phi$$

$$q_x = \frac{m}{2} \cdot n \cdot \left(\frac{\alpha}{\pi}\right)^{3/2} \frac{1}{T} \frac{dT}{dx} C_x \int d^3U U_x U_m U^2 \left(\alpha U^2 - \frac{5}{2}\right) e^{-\alpha U^2}$$
(4.1)

Burada $\alpha = \frac{m}{2kT}$ alınmıştır. Denklem (4.1) deki integral işlemi $U_x = U_z$ seçimi yapılarak daha kolay bir duruma getirilebilir. Buradan küresel koordinatlara geçersek $U_z = U \cos \theta$ ve $d^3U = U^2 \sin \theta dU d\theta d\phi$ bağıntılarını kullanarak (4.1) deki integral,

$$I = \int d^3U U_x U_m U^2 \left(\alpha U^2 - \frac{5}{2}\right) e^{-\alpha U^2}$$

$$I = \int_0^\infty U^6 \left(\alpha U^2 - \frac{5}{2}\right) e^{-\alpha U^2} dU \int_0^\pi \cos^2 \theta \sin \theta d\theta \int_0^{2\pi} d\phi$$

şekline dönüştürülür. Birinci integrali $\Gamma(x)$ fonksiyonundan faydalananarak hesapladıkten sonra diğer iki integral de kolayca hesaplanır. (4.1) denklemi aşağıdaki şekilde indirgenir.

$$q_x = \frac{5nk}{4\alpha} \cdot C_1 \cdot \frac{\partial T}{\partial x_1} \quad (4.2)$$

(3.19) ve (4.2) denklemelerinden ısı iletkenlik katsayısı K için aşağıdaki eşitlik elde edilir.

$$K = -\frac{5nk}{4\alpha} \cdot \frac{\int d^3U e^{-\alpha U^2} U_M U_P (\alpha U^2 - \frac{5}{2})^2}{\int d^3U e^{-\alpha U^2} U_M (\alpha U^2 - \frac{5}{2}) C [U_M (\alpha U^2 - \frac{5}{2})]} \quad (4.3)$$

(4.3) denkleminin payındaki integral I_1 ve paydasındaki integrali de I_2 olsun. I_1 integrali (4.1) denklemi içindeki I integralinin hesaplandığı gibi hesaplanırsa,

$$I_1 = \frac{15 \pi^{3/2}}{4\alpha^{5/2}} \quad (4.4)$$

elde edilir. I_2 integrali içindeki C yerine (3.13) denklemindeki değeri konursa,

$$I_x = \int d^3U e^{-\alpha U^2} U_M (\alpha U^2 - \frac{5}{2}) n(\frac{\alpha}{\pi})^{3/2} \int d^3U_1 e^{-\alpha U_1^2} .$$

$$\int d\Omega g I(g, \theta) (\phi' + \phi'_x - \phi - \phi_x) \cdot [U_M (\alpha U^2 - \frac{5}{2})] \quad (4.5)$$

elde edilir. Boltzmann H-Theoremini [8-12] kullanılırsa ve

$$\Delta[f(u)] = f(u') + f(u'_x) - f(u) - f(u_x) \quad (4.6)$$

tanımını yaparak (4.5) denklemini aşağıdaki hale getirebiliriz.

$$I_x = -\frac{1}{4} n(\frac{\alpha}{\pi})^{3/2} \int d^3U d^3U_1 e^{-\alpha(U^2 + U_x^2)} .$$

$$\int d\Omega g I(g, \theta) \Delta[U_M (\alpha U^2 - \frac{5}{2})] \cdot \Delta[U_M (\alpha U^2 - \frac{5}{2})] \quad (4.7)$$

burada momentumun korunumu ifadesi

$$U'_m + U'_{1m} = U_m + U_{1m} \quad (4.8)$$

kullanılırsa

$$\Delta[U_M (\alpha U^2 - \frac{5}{2})] = \Delta[U_M (\alpha U^2)] \quad (4.9)$$

ifadesi elde edilir.

Kütle merkezinin hızı ise;

$$U_e = \frac{U+U_1}{2} = \frac{U'+U'_1}{2}$$

İfadeleri ile belliidir. Çarpışmadan önceki ve sonraki bağıl hızlar $g=U-U_1$ ve $g'=U'-U_1$ şeklinde tanımlanır. Bu durumda hızlar arasında,

$$U=U_e+\frac{1}{2}g$$

$$U'=U_e+\frac{1}{2}g'$$

$$U_1=U_e-\frac{1}{2}g$$

$$U'_1=U_e-\frac{1}{2}g'$$

(4.10)

bağıntıları vardır. Aynı zamanda

$$U^2 + U_1^2 = 2U_e^2 + \frac{1}{2}g^2$$

(4.11)

İfadeleri de yazılabilir. (U, U_1) koordinat sisteminden (U_e, g) sistemine jakobi dönüşümü yapılırsa,

$$\frac{dU \cdot dU_1}{dU_e \cdot dg} = 1 \quad (4.12)$$

bağıntısı elde edilir. Artık $\Delta(U_1, U^2)$ ifadesini U_e ve g cinsinden ifade etmek gereklidir. Böyle bir işlem (4.10) bağıntıları kullanılarak aşağıdaki gibi yerine getirilebilir.

$$\begin{aligned} U_A &= U_{eA} + \frac{1}{2} g_A \\ U'_A &= U_{eA} + \frac{1}{2} g'_A \\ U^2 &= U^2_e + 1/4 g^2 + U_e \cdot g & U^2 = U^2_e + 1/4 g^2 + U_e \cdot g' & (4.13) \end{aligned}$$

Benzer şekilde $U = U_e + \frac{1}{2} g$ vektörünü bileşenleri cinsinden yazarsak,

$$\begin{aligned} U_A &= U_{eA} + \frac{1}{2} g_A \\ U'_A &= U_{eA} + \frac{1}{2} g'_A \\ U_{AA} &= U_{eA} - \frac{1}{2} g_A & U'_{AA} = U_{eA} - \frac{1}{2} g'_A & (4.14) \end{aligned}$$

bağıntılarını elde ederiz. Böylece,

$$\Delta(U_A U^2) = U'_A U^2 + U'_{AA} U^2_A - U_A U^2 - U_{AA} U^2_A & (4.15)$$

yazıp (4.13) ve (4.14)'deki değerler (4.15) denkleminde yerine konulursa,

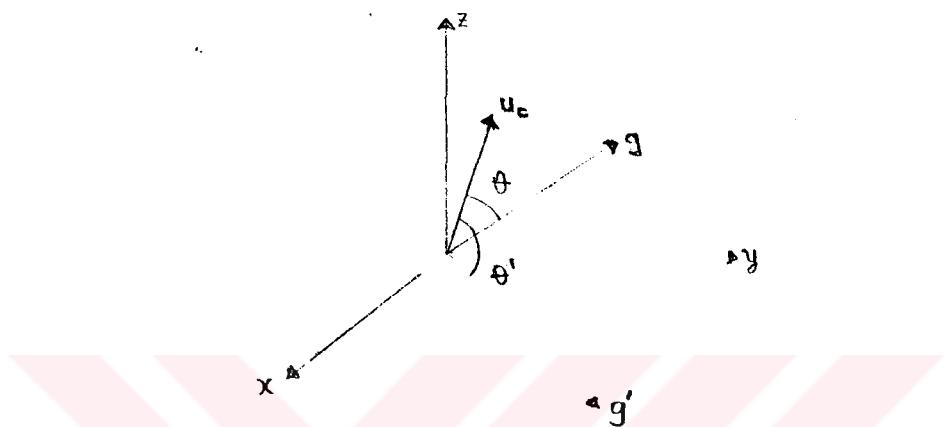
$$\Delta(U_A U^2) = (U_e \cdot g') g'_A - (U_e \cdot g) g_A & (4.16)$$

ifadesini elde ederiz. (4.7) denklemi içindəki $\{\Delta[U_m(\alpha U^2)]\}^2$ terimi (4.16) ifadesi kullanılarak,

$$\{\Delta[U_m(\alpha U^2)]\}^2 = \alpha^2 U_e^2 \cdot g^2 g_A^2 (\cos\theta' - \cos\theta)^2 & (4.17)$$

eşitliği elde edilir.

Burada $g g_i = g' g'_i$ bağıntısı kullanıldı $(\cos\theta' - \cos\theta)^2$ ifadesini $\cos\theta_{\text{eff}}$ cinsinden ifade etmemiz gereklidir. θ ve θ' açıları şekil 4.1 de gösterilmiştir.

Şekil 4.1

Şimdi aşağıdaki bağıntıları yazabiliriz.

$$\int d^3U = \iiint U^2 dU \sin\theta d\theta d\phi \iiint U^2 dU d\Omega_e \quad (4.18)$$

$$\int d^3U_e d^3g = \int U_e^2 dU_e \int g^2 dg \int d\Omega_e \int d\Omega_g \quad (4.19)$$

Herhangi iki i ve j brim vektörleri arasındaki açı için $\cos\theta_{ij} = i_x j_x + i_y j_y + i_z j_z$ bağıntısı küresel koordinatlarda

$$\cos\theta_{ij} = \cos\theta_i \cos\theta_j + \sin\theta_i \sin\theta_j (\phi_i - \phi_j) \quad (4.20)$$

şeklinde yazılır. Şekil 4.1'deki \mathbf{g}' vektörü \mathbf{z} eksenile çakışacak şekilde dönmeye yapılarak ve (4.20) eşitliğinden faydalananılarak,

$$\cos\theta' = \cos\theta_{uc} \cos\theta_g + \sin\theta_{uc} \sin\theta_g \cos(\phi_{uc} - \phi_g)$$

$$\cos\theta = \cos\theta_{uc} \cos\theta_g + \sin\theta_{uc} \sin\theta_g \cos(\phi_{uc} - \phi_g) \quad (4.21)$$

eşitliklerini elde ederiz. Bu eşitlikler $(\cos\theta' - \cos\theta)^2$ ifadesinde yerine konulup tekrar integral işlemeye geçirilirse aşağıdaki integraller elde edilirken diğer integralerin sıfırda eşitliği görülür.

$$\int_{-1}^1 \cos^2 \theta_{uc} d(\cos\theta_{uc}) = \frac{2}{3}$$

$$\int_{-1}^1 \sin^2 \theta_{uc} d(\cos\theta_{uc}) = \frac{4}{3}$$

$$\int_{-1}^1 \sin\theta_{uc} \cos\theta_{uc} d(\cos\theta_{uc}) = 0 \quad (4.22)$$

Bundan sonra (4.22) ifadesindeki integrallerden faydalananarak I_z integrali içindeki açısal integraller alınırsa, integrallerin hepsinden,

$$I_{\text{eff}} = \frac{8\pi}{3} (1 - \cos^2 \theta_{gg'}) \quad (4.23)$$

terimini elde ederiz. Yukarıda yaptığımız koordinat değiştirmesi sonucunu ve (4.23) ifadesini kullanarak (4.7) denkleminden,

$$I_z = n \left(\frac{\alpha}{\pi} \right)^{3/2} \frac{\pi^{5/2}}{2^{5/2} \alpha^{1/2}} \int d\Omega g^2 e^{-(\alpha/2)g^2} \int d\Omega (1 - \cos^2 \theta_{gg'}) I(g, \theta_{gg'}) \quad (4.24)$$

bulunur. I_x ve I_z değerlerini (4.2) de yerine koyarak ıslı iletkenlik katsayısı K için

$$K = \frac{5nk}{4} \frac{15}{4} \frac{\pi^{3/2}}{\alpha^{5/2}} \frac{2^{5/2} \alpha^{1/2} \pi^{3/2}}{n \alpha^{3/2} \pi^{5/2} \int_0^\infty d\Omega g^2 e^{-(\alpha/2)g^2} \int d\Omega (1 - \cos^2 \theta_{gg'}) I(g, \theta_{gg'})} \quad (4.25)$$

ifadesi elde edilir. $G = g \cdot \left(\frac{m}{4kT} \right)$ değişken değiştirmesi

yapılarak $Q(g) = 2\pi \int \sin^2 \theta I(g, \theta) d\theta$ ve $c_v = \frac{3k}{2m}$ tanımları

(4.25) denkleminde yerine konulursa,

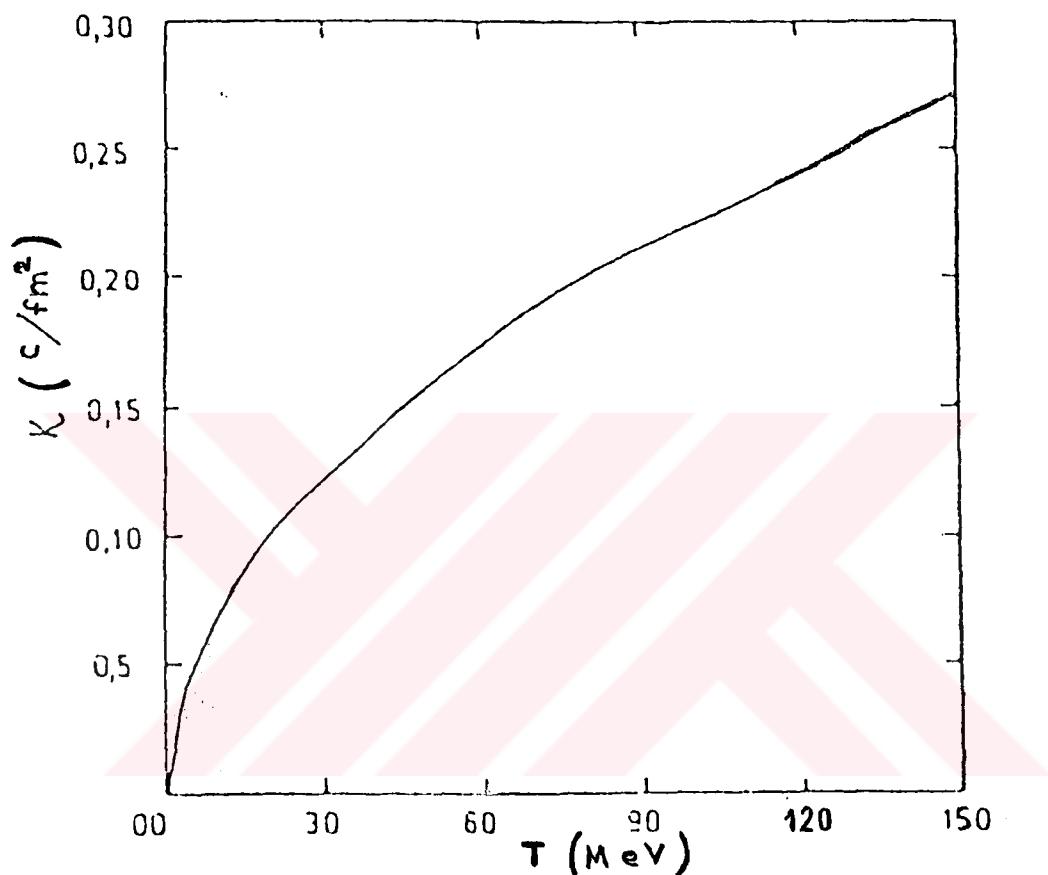
$$k = \frac{25}{16} c_v (\pi m k T)^{1/2} \left(\int d\theta g^2 e^{-\theta g} Q(g) \right)^{-1} \quad (4.26)$$

sonucu elde edilir. Isı iletkenlik katsayısının sayısal bir sonucunu elde etmek için $Q(g)$ tesir kesitinin çarpışan parçacıkların momentumları yada g cinsinden ifade edilmesi gereklidir. Bu da çarpışan parçacıkların fiziksel özelliklerine bağlıdır.

Carpışan parçacıkların d çapında elastik sert küreler olduğu kabul edilirse (4.26) eşitliği aşağıdaki şekilde dönüşür [10,11].

$$k = \frac{75}{64\sigma_c} \left(\frac{\pi k^3 T}{m} \right)^{1/2} \quad (4.27)$$

σ_c ve m nin sayısal değerleri yerine konularak bulunan değerler Şekil 4.2 de gösterilmiştir.

Şekil 4.2. Chapman-Enskog modeline göre hesaplanan nükleer maddenin ısı-iletkenlik katsayılarının sıcaklığına bağlılığı, (Burada etkin tesir kesiti $\delta t=30$ mb alındı.)

4.2 VİSKOZLUK KATSAYISININ HESAPLANMASI

Fiziksel bir sistemin viskozluğu momentum taşınamasının bir ölçüsü olarak tanımlanır. Buna göre viskoz luk katsayısının basit bir tanımı,

$$\nabla \psi_{mom} = -\eta \text{grad } v$$

formülüyle verilir. Burada $\nabla \psi_{mom}$ momentum akısı v de akış kan hızıdır. Daha ayrıntılı eşitlik (3.18) Newton kanunu ile verilir. η viskoz luk katsayısının hesaplanması için momentum akısının yazılması gereklidir.

$$P_{1,2} = p \overline{U_1 U_2} = m \cdot n \left(\frac{\alpha}{\pi} \right)^{3/2} \int d^3 U U_1 U_2 e^{-\alpha U^2} + mn \left(\frac{\alpha}{\pi} \right)^{3/2} \cdot \int d^3 U U_1 U_2 e^{-\alpha U^2} \cdot 2\alpha D_{m\varphi} (U_m U_\varphi - \frac{1}{3} \delta_{m\varphi} U^2) \cdot C_2 \quad (4.28)$$

(4.28) denkleminin sağ tarafındaki birinci terimi $i=j=z$ seçimi yapılip ($U_1 U_2 = U^2 z = U^2 \cos^2 \theta$) küresel koordinatlara geçildikten sonra integral alınırsa

$$mn \left(\frac{\alpha}{\pi} \right)^{3/2} \int_0^\pi U^4 e^{-\alpha U^2} \int_0^\pi \cos^2 \theta \sin \theta d\theta \int d\phi = nkT \quad (4.29)$$

sonucu bulunur. Burada daha önce belirttiğimiz gibi

$\alpha = \frac{m}{2kT}$ alınmıştır. (4.29) denkleminin sağ tarafındaki son terim tensörel bir terimdir. Aşağıdaki gibi hesaplanır.

$$mn\left(\frac{\alpha}{\pi}\right)^{3/2} \int d^3U U_i U_j e^{-\alpha U^2} 2\alpha \left(\sum_{m\nu} D_{m\nu} U_m U_\nu - \sum_{m\nu} D_{m\nu} \frac{1}{3} \delta_{m\nu} U^2 \right) . C_2$$

$$mn\left(\frac{\alpha}{\pi}\right)^{3/2} 2\alpha \sum_{i,j=1}^3 [D_{1,j} \int d^3U U_i^2 U_j^2 e^{-\alpha U^2} - D_{1,j} \int d^3U U_i U_j \frac{1}{3} \delta_{1,j} U^2] . C_2$$
(4.30)

burada yine $i=j=z$ seçiliip küresel koordinatlara geçildikten sonra integral işlemi tamamlanırsa, aşağıdaki eşitlik bulunur.

$$P_{1,j} = p\delta_{1,j} + mn\left(\frac{\alpha}{\pi}\right)^{3/2} 2\alpha \int U_z^2 e^{-\alpha U^2} d^3U (D_{1,j} - D_{\alpha\alpha} \frac{1}{3} \delta_{1,j}) . C_2 \quad (4.31)$$

Denklem (3.18) ve (4.31) yardımıyla viskoz luk katsayıısı için

$$=-mn\left(\frac{\alpha}{\pi}\right)^{3/2} \cdot \alpha \cdot \int U_z^2 e^{-\alpha U^2} d^3U . C_2$$

$$\begin{aligned}
 &= mn \left(\frac{a}{\pi} \right)^{3/2} \cdot a \cdot \int U^{\phi} e^{-\alpha U^2} dU \int \cos^4 \theta \sin \theta d\theta \int d\phi \cdot c_2 \\
 &= \frac{mn}{2} \cdot \frac{\pi^{3/2}}{a^{3/2}} \cdot \left(\frac{a}{\pi} \right)^{3/2} \cdot c_2
 \end{aligned} \tag{4.32}$$

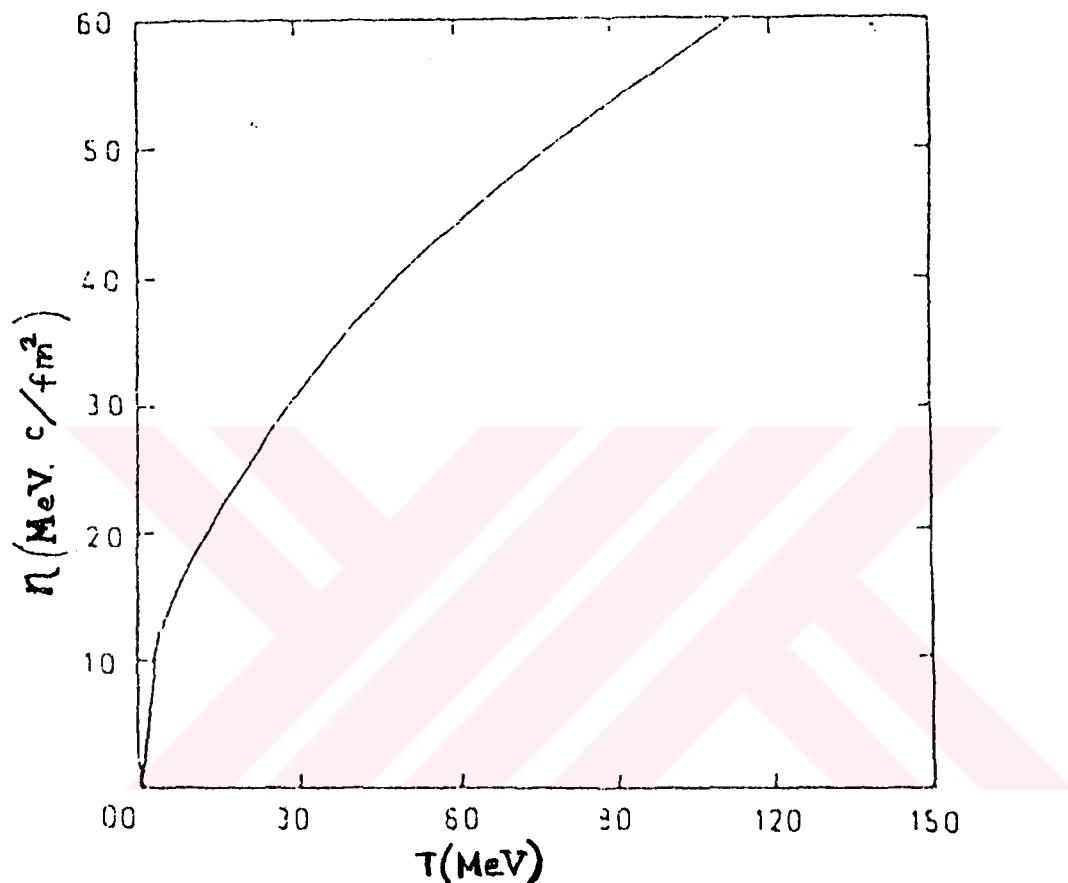
İfadesi elde edilir. İSİ iletkenlik katsayısı hesaplanırken kullanılan aynı yol izlenerek viskozluk katsayısı için,

$$\eta = \frac{5}{8} (\pi mkT)^{1/2} \left[\int dG G^2 e^{-\alpha G^2} Q(g) \right]^{-1} \tag{4.33}$$

sonucu bulunur. Aynı şekilde viskozluk katsayısının sayısal bir sonucunu bulabilmek için $Q(g)$ tesir kesitinin çarpışan parçacıkların momentumları yada bağıl momentum g cinsinden açıkça ifade edilmesi gereklidir. Örnek olarak, çarpışan parçacıkların d çapında elastik sert küreler olduğu kabul edilirse (4.32) denklemi aşağıdaki şekilde dönüsür [19].

$$\eta = \frac{5}{166t} \cdot (\pi mkT)^{1/2} \tag{4.34}$$

Tesir kesiti G_t 'nin ve parçacıkların kütleleri m 'in sayısal değerleri yerine konulursa η için sayısal sonuçlar elde edilir. Bu sonuçlar Şekil 4.3'de gösterilmiştir.

Şekil 4.3 Chapman-Enskog modeline göre hesaplanan nükleer maddenin viskoz luk katsayılarının sıcaklığına bağlılığı

BÖLÜM 5

SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Bu çalışmada asıl amacımız, mikroskopik kinetik teoriden başlıyarak nükleer maddenin makroskopik özelliklerinden olan ısı-iletkenlik ve viskozluk katsayılarını yüksek sıcaklıklarda hesaplamaktı. Sonuçta seyrek gazlar için geçerli olan Boltzmann denklemini çözüp bu çözümü transport katsayılarının hesaplanmasında kullandık. Şekilde görülen ısı-iletkenlik ve viskozluk katsayıları yüksek sıcaklıklarda geçerli olmalıdır. Çünkü, yüksek sıcaklıklarda nükleonların bağlanma enerjileri, ortalama alan etkileri ve Pauli dışarlama ilkesi ihmal edilebilir. Nükleer madde için nükleon başına düşen bağlanma enerjisi 16 MeV, Fermi enerjisi de 30-35 MeV civarındadır. Bu nedenle, yaklaşık $T > 80$ MeV olan yüksek sıcaklıklarda bizim sonuçlarımız çok daha gerçekcidir. Bu bölgedeki bulunan değerler Danielewicz [13] ve Malfliet'in [6] bulduğu değerlerle büyük bir uyum içindedir. Orta ve alçak sıcaklıklarda kuvvetli bir ortalama alan ve etkin kütleye bağımlılık vardır. Daha açık bir ifade ile, bu sıcaklıklarda nükleer madde seyrek gaz olarak gözönüne alınamaz. Onun için seyrek gazlar için geçerli olan Boltzmann denklemi Pauli ilkesini içine alacak şekilde düzenlenmelidir. Böylece,

genelde, Uehling-Uhlenbeck [14]tipinde bir kinetik denklem yada Fermi-Liquid teoride kullanılan Landau tipi bir kinetik denklem [15,16] kullanılmalıdır. Bunun için R.Oğul [17-19] çalışmalarını referans gösterebiliriz.

Belirtmemiz gereken diğer bir konu da, yüksek yoğunluklarda transport katsayılarını hesaplarken, seyrek gaz limitinde olduğu gibi sadece iki cisim çarpışmalarını gözönüne almak yeterli degidir. Çünkü yoğunluk arttıkça üç-cisim, dört-cisim..... çarpışma ihtimalleri de gözönüne alınmalıdır. Ancak böyle bir kinetik denklem türetmek zordur. Bunun için Enskog denklemi kullanılarak gerçekçi sonuçlar bulunabilir.[6]

Sonuç olarak bu tezde nükleer maddenin ısı-iletkenlik ve viskozluk katsayıları sayısal olarak hesaplanmıştır, ve sonuçların mevcut literatürdeki sonuçlarla uyum içinde olduğu gözlenmiştir.

Bu çalışmada, parçacık kütlesi m yerine nükleonların (proton ve nötronların) kütlesi olan 931 MeV, alındı. σ_t çarpışma tesir kesiti yerine 30 mb (milibarn) ve $m_p=m_n=1,67 \cdot 10^{-24}$ gr sayısal değeri alınmıştır. Bunun için Einstein'in kütle enerji bağıntısı kullanılarak bir nükleonun kütlesine karşılık gelen enerji değeri MeV cinsinden

$$E=mc^2 = 1,667 \cdot 10^{-24} \cdot (3 \cdot 10^{10})^2 = 15,03 \cdot 10^{-4} \text{ erg}$$

$1\text{eV}=1,6 \cdot 10^{-12} \text{ erg}$ ve $1 \text{ MeV}=10^6 \text{ eV}$ bağıntıları kullanılarak 931 MeV olarak bulunur. Çarpışma tesir kesiti $\sigma_t=30 \text{ mb}=3 \text{ fm}^2$ olarak alınmıştır. ($1 \text{ barn}=10^{-24} \text{ cm}^2$, $1 \text{ fm}=10^{-15} \text{ cm}$) Nükleer maddenin ısıtılış-iletkenlik ve viskozluk katsayıları sayısal olarak (4.27) ve (4.34) denklemlerine göre hesaplanmış ve Şekil 4.2 ve Şekil 4.3 de sıcaklığın bir fonksiyonu olarak çizilmiştir.

7. KAYNAKLAR

- [1] H.Orland,R.Schaeffer,J.Phys.Lett.37,(1976)327
- [2] H.Orland,R.Schaeffer,Z.Phys.A.290,(1976)191
- [3] W.Botermans,R.Malfliet,Phys.Lett.171B(1986)22
- [4] S.Ayik,Z.Phys.A.298(1980)83
- [5] R.Ogul,Z.Phys.A.333(1990)149
- [6] R.Malfliet,Nucl.Phys.A.420(1984)621,E.C.Halbert,Phys.-
Rev.C23(1981)295
- [7] D.A Mc.Quarrie,Statistial Mechanics (Harper and Row,
NY,1973)
- [8] G.E. Uhlenbeck,in "Lectures in Statistical Mechanics
(Ed.G.E.Uhlenbeck,G.W,Ford,1963)"
- [9] J.O. Hirschfelder, C.F.Curtis,R.B.Bird,Molecular The-
ory of Gases and Liquids (Wiley,NY,1954)
- [10] L.Waldmann,Handbuch der Physik 12(1957)
- [11] S.Chapman,T.G. Cowling,The Mathematical Theory of
Non-Uniform Gases (Cambridge,1983)
- [12] Maxwell,Collected Papers, Vol. 2
- [13] P.Danielewicz,Phys.Lett.146B(1984)168
- [14] E.A.Uhling, G.E.Uhlenbeck,Phys Rev 43(1933)552
- [15] D.Pines and P.Nozieres,Theory of Quantum Ligu-
ids,V.1(Benjamin,N,Y,1966)

- [16] G.Baym and C.J.Pethick'in "The Physics of Liq.and so-
lid Helium" (K.H Benneman and J.B Ketterson,Eds.)
part II , P.1 ,Wiley ,NY ,1978
- [17] R.Ogul, KVI Ann.Rep.(1987) 64
- [18] R.Ogul, NBI.Rep. 04(1989)
- [19] R.Ogul, "Contribution to the International Summer
school on New Aspects of Nuclear Dynamics,August
8-20 ,1988, Dronten,The Netherlands"
KVI .759 Report (1988)

ÖZGEÇMİŞİM

1949 yılında Konya ili Ereğli ilçesi Bögecik köyünde doğdum. İlköğretimimi aynı yerde bitirdikten sonra 1962 İvriz İlköğretim Okuluna girdim. Beş yıl İvriz İlköğretim Okulunda okuduktan sonra 1967 yılında İzmir Yüksek Öğretmen Okuluna gittim. Lise 3. sınıfı bu okulda okuyarak 1968 yılında İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Fizik-Matematik bölümüne kayıt oldum. 1972 yılında mezun olarak Trabzon Erkek İlköğretim Okuluna atandım. 1975 yılında Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü'ne naklen tayin edildim. 1982 yılından itibarende aynı kurumun Üniversite bünyesine geçmesi ile öğretim görevlisi olarak Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesinde çalışmaktadır.